

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 4 юли 2012 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Евгени Танчев

Членове: Емилия Друмева

Владислав Славов

Димитър Токушев

Благовест Пунев

Пламен Киров

Красен Стойчев

Георги Петканов

Цанка Цанкова

Стефка Стоева

Румен Ненков

Кети Маркова

при участието на секретар-протоколита Силвия Василева разгледа в закрито заседание на 4 юли 2012 г. конституционно дело № 5/2012 г., докладвано от съдията Стефка Стоева.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България.

Делото е образувано на 26.06.2012 г. по искане от група от петдесет народни представители от 41-ото Народно събрание за установяване на противоконституционност на приетото на 16 май 2012 г. от 41-ото Народно събрание Решение за създаване на Временна парламентарна комисия за проучване на фактите и обстоятелствата, свързани с действия и инициативи на длъжностни лица от органи на изпълнителната власт, при и по повод помилване, опрощаване на несъбираеми държавни вземания, и даване и възстановяване на българско гражданство и освобождаване и

лишаване от него през периода януари 2002 – януари 2012 г. / обн. ДВ, бр. 39 от 22.05.2012 г./.

Вносителите на искането поддържат, че Конституционният съд с решение № 6 от 11.04.2012 г. по к.д. № 3/2012 г. е обявил за противоконституционно приетото от 41-ото Народно събрание на 15 февруари 2011 г. Решение за избиране на Временна парламентарна комисия за проучване на нормативните основания, фактите и обстоятелствата при помилване, опрощаване на несъбираеми държавни вземания, и даване и възстановяване на българско гражданство и освобождаване и лишаване от него през периода 22 януари 2002 – 22 януари 2012 г. /обн. ДВ, бр. 15 от 2012 г./. Оспореното решение от 16.05.2012 г. според вносителите по същество има същото съдържание и преследва същата цел – парламентарен контрол върху бившите президент и вицепрезидент. В двете решения е посочен един и същи период, текстовете им се припокриват на 95%, като разликата е единствено в думите „длъжностни лица от органи на изпълнителната власт”. В подкрепа на твърдението, че новата комисия е правопреемник на обявената за противоконституционна комисия, вносителите на искането посочват и обстоятелството, че архивът на създадената с Решение на Народното събрание от 15 февруари 2012 г. Временна парламентарна комисия се предоставя на новосъздадената комисия. От изложените в искането съображения групата народни представители правят извода, че решението на Народното събрание от 16.05.2012 г. по своята същност, съдържание и цели е „ново издание” на решението на Народното събрание от 15.02.2012 г., което е обявено за противоконституционно. Поради това оспореното решение противоречи на принципите на правовата държава /преамбюла, чл. 4, ал. 1 от Конституцията и Решение № 6 от 11.04.2012 г. по к. д. № 3/2012 г./, защото е недопустимо Народното събрание да не се съобразява с решение на Конституционния съд. Вносителите на искането считат, че оспореното решение противоречи и на чл. 5, ал. 1 и 2, чл. 98, т. 9, 11 и 12

от Конституцията и на посоченото по-горе решение на Конституционния съд, защото предвижда изследване на мотивите, нормативните основания и обстоятелствата за издаване на указите за помилване. Поддържат също така, че то е в противоречие с чл. 8, чл. 98, чл. 117, чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията и Решение № 6 от 11.04.2012 г. по к.д № 3/2012 г., защото в парламентарния контрол не се включват функциите на президента, а само тези на изпълнителната власт. При това парламентарният контрол се осъществява във времето, а не за отминали събития, поради което оспореното решение според вносителите на искането противоречи и на чл. 62, ал. 1 и чл. 79, ал. 2 от Конституцията.

Делото е във фазата по проверка на допустимостта на искането по смисъла на чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд /ЗКС/.

Конституционният съд, като прецени доводите в искането и писмените доказателства по делото намира, че искането е допустимо и следва да се разгледа по същество по следните съображения:

Искането е отправено от оправомощен субект по чл. 150, ал. 1 от Конституцията, като сезирането е по инициатива на повече от една пета от народните представители. Конституционният съд е компетентен да се произнесе по искането за установяване на противоконституционност на оспореното решение, тъй като съгласно чл. 148, ал. 1, т. 2 от Конституцията той се произнася по установяване на противоконституционност на законите и на другите актове на Народното събрание. Искането е в изискуемата писмена форма, мотивирано е и съдържа необходимите реквизити. По предмета на повдигнатия спор Конституционният съд не се е произнасял с решение или определение за неговата недопустимост /чл. 21, ал. 5 ЗКС/. Предявяването на искането съгласно чл. 17, ал. 2 ЗКС е направено след обнародване на оспореното решение.

С оглед предмета на делото и на основание чл. 18, ал. 2 ЗКС като заинтересовани страни следва да бъдат конституирани Народното

събрание, президентът на Република България, Министерският съвет, министърът на правосъдието, Висшият адвокатски съвет, Съюзът на юристите в България, Институтът за модерна политика, Центърът за изследване на демокрацията и Българският Хелзинкски комитет, на които да се изпратят преписи от искането и определението, като им се предостави възможност в 14 дневен срок от получаването да представят писмени становища.

По горните съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията и чл. 19, ал. 1 ЗКС, Конституционният съд

ОПРЕДЕЛЕЛИ:

Допуска за разглеждане по същество искането на петдесет народни представители от 41-ото Народно събрание за обявяване на противоконституционност на приетото на 16 май 2012 г. от 41-ото Народно събрание Решение за създаване на Временна парламентарна комисия за проучване на фактите и обстоятелствата, свързани с действия и инициативи на длъжностни лица от органи на изпълнителната власт, при и по повод помилване, опрощаване на несъбираеми държавни вземания, и даване и възстановяване на българско гражданство и освобождаване и лишаване от него през периода януари 2002 – януари 2012 г. /обн., ДВ, бр. 39 от 22. 05. 2012 г./.

Конституира като заинтересовани страни по делото Народното събрание, президента на Република България, Министерският съвет, министъра на правосъдието, Висшия адвокатски съвет, Съюза на юристите в България, Института за модерна политика, Центъра за изследване на демокрацията и Българския Хелзинкски комитет, на които да се изпратят преписи от искането и определението, като им се предостави възможност в 14-дневен срок да предоставят писмени становища и доказателства.

Препис от определението да се изпрати и на първия от групата народни представители, отправили искането, които в 14 дневен срок могат да представят допълнително становище по искането.

Председател:

Евгени Танчев